

censet XIII annorum splendide servitute) sed plenissime
 satisfaciendum ratus Toi & loi et mihi; adortus, mihi crede
 hominem sumo quâ casim, quâ punctim, quâ per cuniculos
 et vim apertam, si forte quid ~~esset~~ exsâlpî posset, quod vel
 nutu vel reflexâ voce certiores nos quam dudum faceret.
 Quid dicam? frustra fui, nec quidquam retuli, nisi quod
 non petebam, non esse quod quis eligat propositis eligendis.
 Si tamen addo, bene tibi velle Magnum Principem, et saepe
 numero sermones illi mecum de te fuisse, quibus te interesse
 nec ratio sinat, nec tuis pudor, nec proinde me videre cur
 minus de illo speres, quam quotus quisque rivalium. Rogo te,
 ut ex animi medullâ tam hoc facere me confidas, quam
 a te postulare, ut me amare pergas, et credere
 Aeneas. D: F. addictissimum
 Pnd: D. Quintil: ibq3. G. H.

Barlaeo.

(346)
 Fecisti rem, Amice, ut orbi literato perutilem, sic mihi sane
 longe gratissimam; cum orationum quas dedisti toties tan-
 tasque, molem universam modici voluminis compendio
 coegisti. et habeo quas debeo, imò quas soleo gratias,
 steriles illas ut vides et sine redhostimento. quod cum
 expectare tu quodammodo videaris, qui esse hunc tam
 fertilem nugarum aerem existimes, quam Brabantus
 olim aut Fluvensis fuit, narrotibi, non omnem omnino
 belluam ferre, liquido me hic percipisse, atque inde à
 discessu nostro vix pugillum epigrammatum messuisse,
 quem totis illa planstrii horreo intulisse atibi recordaris.
 Unum, quod jam in procinctu toto castrorum apparatu
 obruto Hagae exciderat, atque ab eo tempore in heteroge-
 nis chartarum cumulis latitauerat, casus nunc in
 manus meas relapsus, neque de ineptissimis visum
 hic adscribo, ne scilicet impune feras, qui salire mihi
 delicias Treslongianas voluisti accessimo crimini adpersi
 condimento. Nescio an haec Hagae accepturus sis. si com-
 moraris hactenus eò loci, ubi equidem Vitauliari tecum
 bonâ fide manolim, quam excedenda Flandria, ac Theon-
 nilio Galli, ocius tutiusque submittenda lentam hanc
 et languidam operam nanare. Obsecro te Mi Barlaeo
 ut Tyrunculos meos tui summas admiratores, praesentia
 tuâ et alloquio subinde animare digneris. Logicaque
 praesertim amorem, et ad omnia uti lissimam cognitionem
 idem

identidem incuties. quin et Brunoni viam praemas, quâ in
exquisite peritas reddat. Occurrunt quae mihi in illam
sententiam Amstelodami dissecebas, poteruntque si domum
discesseris, et vacat epistolis consignari. A re Logicâ super
hoc Rhetorici, quod a te petam: nimirum ut amicum da-
ram cum lectissimâ Mygdæ hospitiâ, autumno proximâ
Hagam reducas. Nisi hoc effectum das, scito me artem
eloquentiae flocci facturum. Si das autem, proxima editio
orationum tuarum hanc quoque insertam iri, me procul
quâ rem aduam fortissimus Rhetorum executus eris. Nisi
vales omnipotens persuasor cum persuadendi optimi amici
Assenedæ in Castris XII. Augusti 1643.

Poemata Latina pridem omnia lustravi
et in pagellas quâquâ versum mobiles
congressi. Supersunt vernacula, qui dux me
sensim applicabo. Totam Massam tibi digerendam
ut conuenimus, instante vel autumno vel hyeme
daturus sum, ut sic finem ineptiendi semel simulque
faciamus.

Constantino. (347)
Τὴν ἐπιστολὴν σε κήδισε κωνσταντίνε τῷ εὐχρηστικῷ
καὶ μάλα θαυμαστῷ θαυβαλέος γε καὶ μικρῆ ἀντιχει
ἰδεξάμην μνήμων δὴ τῆς αἰδεσίας τῆ ἐμῆς ὅτε εἰς ταυ
τὴν ἡλικίαν ἐλθὼν μόλις δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῆ εὐχρη
εἶδως. πρὶ τῆ γραφῆς ἔτε καθ' ὅπνον ἐννένοηκεν
λογίζομαι δὲ ταυτὴν τὴν ἀιχὴν μοι ἐν χώρᾳ δόξῃ
εἰ ἐλαχίστη. καὶ γὰρ ὅποσοι δὴ παλε γέγονας, ἐκ τῶ
μαθῆσαν σε εἶ, εἰς ὅτα ἐγὼ καὶ ἀελιαεῖς ὑπερῆμαυ
σεσοφισμένους ἀιαδάνομαι, ἴαθι με μεγάλην τινα ἡδε
ἡδονὴν ἢ μοι ἵνα πολλακίς ἀποδίδῃς, παμπόλλα
καὶ ποικίλων ἰδιωμάτων γεάρμασιν εὐώχητον
καὶ ἐξῆσω, φιλάτονον κάεα. Ἀπὸ τῆ παρεμβολῆς τ
Assenedæ. τῆ 10 τῆ μῆνὸς Αυγῆστ. CIΩΙΩCXLIII.
Ὅ σε πολὺ μάλλον ἢ εἶλον φιλα
παλιε
κωνσταντίνος ὑγένιος.

Barlaeo